

ΣΥΝΑΡΟΜΑΙ

Είρησι. Καθ' ὄλον τὸ Κράτος δρχ. 15. Εξάμηνος
Εἰς τὸ Εξωτερικὸν Φρ. Χρ. 20 ἀναλόγως

Πᾶσα ἀπόδειξις πληρωμῆς μὴ φέρουσα τὴν ὑπογραφήν
τοῦ διευθυντοῦ θεωρεῖται ἄκυρος.

Διὰ πᾶν δεῖ ἀφορῆ τὴν ἐφημερίδα ἀπευθυντέον ἀποκλει-
στικῶς εἰς τὴν Διεύθυνσιν.

Γραφεῖα καὶ Τυπογραφεία: Ὀδὸς Ἁγίου Συμεῶν.

ΤΗΛΕΓΡΦ. ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ: «ΚΗΡΥΞ» - ΜΥΤΙΑΝΗΝ

ΚΗΡΥΞ

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΦΙΛΕΛΕΥΘΕΡΩΝ ΑΡΧΩΝ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ - Δ. Κ. ΣΜΥΡΝΑΙΟΣ - ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ

ΑΝΑΤΚΗ ΟΜΟΝΟΙΑΣ

Ο λόγος τοῦ νέου μας Βασιλέως Αλεξάνδρου, ἐκεῖνος ὁ-
στις ἤκουσθη τὸ παρελθὸν Σάββατον εἰς τὴν Βουλὴν, κατὰ τοῦτο,
δι' ἡμᾶς ἐνέχει σοβαρότητα, καθ' ὅσον ἀποδεικνύει πλήρη συμφω-
νίαν εἰς τὰς ἀντιλήψεις μεταξὺ Στέμματος καὶ Κυβερνήσεως. Κα-
τὰ τὰλλα, τὰ περιεχόμενα δηλαδὴ ἐν αὐτῷ περὶ τῆς ἀνάγκης τῆς
ἐνότητος τοῦ κράτους, τῆς ἐπεμβάσεως αὐτοῦ εἰς τὸν Πανευρωπαϊ-
κὸν πόλεμον, τοῦ καθαρμοῦ τῆς Δικαιοσύνης καὶ τοῦ Κλήρου, τῆς
ἐπιβολῆς πολεμικῆς φορολογίας καθὼς καὶ τοῦ ἐν τέλει τοῦ λόγου
σημαιομένου κώδικος τοῦ κινδύνου, ὃν διατρέχει ἡ Φυλὴ ὁλόκληρη,
ἐν περιπτώσει καθ' ἣν θὰ ἐτεροματιζετο ὁ πόλεμος εἰς βῆρος
τοῦ ἀγῶνος τῶν Ἐθνῶν, καθ' ὅλα ταῦτα λέγομεν, οὐδὲν τὸ καινὸν
διαβλέπομεν ἐν αὐτῷ, ἅτε λεχθέντων τούτων, κηρυχθέντων καὶ
τονισθέντων δεόντως καὶ ἐγκαίρως ὑπὸ τῶν ἀνδρῶν, οἵτινες ἀπο-
τελοῦν τὴν σημερινὴν Κυβέρνησιν τῆς Πατρίδος μας, τῶν ἀνδρῶν
ἐκείνων εἰς τὸ σθένος καὶ τὴν πολιτικὴν δεξιότητα τῶν ὁποίων
ἔχει ἐμπιστευθῆ εἰς τὸ ἀκέραιον τὰς ἐλπίδας καὶ τὴν πραγματοποίη-
σιν αὐτῶν τὸ Ἑλλ. ἔθνος.

Ἀρα τὸ καινὸν ὑπερ' ἐνέχει ὁ Βασιλικὸς λόγος τοῦτο εἶνε· ὅτι
ὁ Βασιλεὺς ΠΛΗΡΩΣ ΣΥΜΜΕΡΙΖΕΤΑΙ ΚΑΙ ΕΓΚΡΙΝΕΙ ΤΑΣ
ΑΝΤΙΛΨΕΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ ΤΟΥ. Τοῦτο δὲ εἶνε καὶ
τὸ σοβαρώτερον. Διανύομεν τοσοῦτον κρίσιμον περίοδον ὥστε πᾶ-
σα νέα διαφωνία μεταξὺ στέματος καὶ Κυβερνήσεως πάντως θὰ
προδικαίει νέας ἐσωτερικὰς ἀνωμαλίας καὶ θὰ ἐγέννα περιπλοκάς
καὶ δυσχερείας - δυσχερείας ἕς πάσῃ θυσία ἐπιβάλλεται ν' ἀποφύ-
γωμεν πρὸς τὸ παρόν. Πρὸ ὀλίγων μόλις ἡμερῶν ἕνας ἐκ τῶν λα-
θροβίως λειτουργούντων ἐπὶ ἀσυρματων μετέδιδεν εἰς τὴν Ἀγγλικὴν
μητρόπολιν τὴν συνταρακτικὴν εἰδήσιν ὅτι σοβαρὰ διαφωνία ἡ-
γέρθη μεταξὺ βασιλέως καὶ Πρωθυπουργοῦ, τοῦ πρώτου δηθδεν
ἀρνηθέντος νὰ ὑπογράψῃ ὑποβληθέντα Αὐτῷ Διατάγματα. Καὶ
ἐνθυμούμεθα πάντες ὁποῖον ὕδρουβον ἤγειρεν ἐν τῇ Ἀγγλικῇ βουλῇ ἡ
ἀνυπόστατος ἐκείνη εἰδήσις. Δὲν εἶνε τοῦτο μία ἀπόδειξις ὅτι ὁ-
πῆρτατον συμφέρον ἐπιβάλλει τὴν ὁμοφωνίαν μεταξὺ Βασιλέως
καὶ Κυβερνήσεως; Καὶ δὲν ἀποδεικνύει ἀκόμη τοῦτο ὁποῖον δίδουν
σημασίαν οἱ ἐχθροὶ τοῦ ἀγῶνος μας εἰς τὴν ὁμοφωνίαν ταύτην, — ὁ-
μοφωνίαν, ἣς εὐχονται τὴν μὴ ἐξακολούθησιν καὶ ἣς ἐπιδιώκουσι
τὴν διάσπασιν καὶ συντριβὴν μετερχόμενοι πᾶν μέσον καὶ μὴ ὀπι-
σθοχωροῦντες, οὔτε πρὸ διαβολῶν, ραδιορυγιῶν καὶ συκοφαντιῶν;

Ἀς στρέψωμεν ἐπ' ὀλίγον τὰ βλέμματα εἰς τὸ πρόσφατον πα-
ρελθόν. — Εἰς τὸ παρελθὸν ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον προσῆψε κηλίδα ἀ-
νεξίτηλον εἰς τὰς ἀσπίλους σελίδας τῆς ἐθνικῆς μας ἱστορίας. Εἰς
τὸ ἐπαισχυντὸν ἐκεῖνο παρελθόν, τὸ ὁποῖον ἔφερε τὸ ἔθνος εἰς ἀ-
πόγνωσιν καὶ τὴν πατρίδα εἰς τὸ χεῖλος τῆς ἀβύσσου. Εἰς τὸ πα-
ρελθόν ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον μᾶς κατέστησεν ὑπόπτους εἰς τοὺς φίλους
καὶ ἀγνώμονας εἰς τοὺς εὐεργέτας καὶ προστάτας μας. Εἰς τὸ πα-
ρελθόν, τέλος, ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον — φοβερὸν εἰπεῖν — μᾶς ἔρριψεν
εἰς τὴν χλεύην καὶ τὰς ὕβρεις τῶν ἐχθρῶν!

Ποῦ ὀφείλονται ὅλα αὐτά;
Τι τὰ ἐπρόκαλεσε;
Εἶνε ἰσὸσον γνωστὰ τὰ προκαλέσαντα αὐτὰ αἷτια, ὥστε κρι-
νωμεν περιττὴν πᾶσαν ἐπανάληψιν.
Ἀς ὁμονοήσωμεν ἐπὶ τέλους ἀφοῦ ἡ διαφωνία τοσοῦτων κα-
κῶν ἐγένετο πρόξενος.
Ἀς τεινῶμεν ἀλλήλοις χεῖρα ΕἰΔΙΚΡΙΜΕΙΑΣ, ΤΙΜΙΟΤΗ-
ΤΟΣ καὶ ΑΓΑΠΗΣ.

Ἀς ρίψωμεν τὸ παρελθὸν εἰς τὴν λήθην.
Ἡ εἰς κρίσιμον θέσιν εὐρισκομένη Πατρίς, ἡ Ἑλλὰς τῶν ὁ-
νειρῶν μας, ἡ Ἑλλὰς τῶν γικῶν καὶ τῶν Θριάμβων, ἡ Ἑλλὰς ἡ
Βουλγαροκτόνος καὶ Τουρκομαχος, ἡ σεμνὴ καὶ ἀσπίλος καὶ ἱερά
Ἑλλὰς, ἡ μητέρα μας ἡ ἀγία, ἔχει ἀνάγκην τῆς ὁμονοίας μας, τῆς
ἀγάπης μας, τῆς εὐκρινείας μας, τῆς τιμιότητός μας.
Ἡ ἐπαναστατικὴ περίοδος, ἡ περίοδος τῆς διαιρέσεως ἔληξε.
Ὁ ἀγὼν τοῦ ἔθνους ἐθρῖάμβευσε. Ἡ ἐθνικὴ θέλησις ἐπεβλήθη. Οἱ
ὀλεῖτες τῆς Πατρίδος διεσκορπίσθησαν εἰς τὰ τέσσαρα σημεῖα τοῦ
ὄριζοντος. Νόμιμος ἀντιπροσωπεῖα τοῦ ἔθνους κυβερνᾷ τὴν χώραν.
Ἀ-βοηθήσωμεν τὴν ἐθνικὴν κυβερνήσιν εἰς τὸ δυσχερὲς ἔργον τὸ
ἥσυχον ἀνέλαβε. Ἀς τὴν βοηθήσωμεν ΟΜΟΝΟΟΥΝΤΕΣ. Διότι πᾶς
ὁ διαφωνῶν εἰς μίαν τοσοῦτον δυσχερῆ περίστασιν κακοσυγεῖ καὶ
αὐτῆς τῆς Ἑλλάδος. Καὶ εἶνε προδότης αὐτῆς καὶ τοῦ μέλλοντός της
— ἀκριβῶς ὅπως ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι ὑψωσαν τὸ νάνον ἀνάστημά των
διὰ νὰ ματαιώσουν τὸν σκοπὸν τοῦ κινήματος — πᾶς ὁστις ἠθέλε
προβᾷ εἰς τὸ ἔργον τῆς Κυβερνήσεως.

ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΗΜΑ ΠΑΛΙΑ ΠΡΑΜΑΤΑ ΚΑΙ ΚΑΙΝΟΥΡΙΑ ΝΤΕΡΤΙΑ

Πολλὲς φορές σκοπιῶνα τὴν ὥρα μου
διαβάζοντα παλιὰ πρᾶματα τοῦ νὰ λέ-
γῃ ἡ δογὴ ὅλα μου θυμίζον τὰ καινού-
ρια ντέρτια μας. Γενικῶς ὅλα τὰ παλιὰ
πρᾶματα τὰ βρισκω καὶ σωστὰ ἀπ' τὰ
καινούρια καὶ θυμῶνα γιατί δὲν γενήθη-
κα κ' ἐγὼ παλιός. Περισσότερο ἀκόμη θυ-
μῶνα ἅμα ἀκούω καὶ βρίζουν ἐμένα ἡ
ἄλλον, μετὰ τὸ «παλιάνθρωπος». Πῶς διά-
βοῦ ἡ λέξις κἀνήνητος βροιά;
Εἶμαι ἀγαπᾶνδον κεκρυμμένος ἵπτε-
ρὸν παλιῶν, προσόπων, πραγμάτων, ἀν-
τιλήψεων, θεωριῶν κτλ. Κατακτῆσαμε τοὺς
ἀνέμους, ἐκμεταλλοῦμεθα, ἐντοὺς καὶ
ἄλλους, τὸν ἀτμὸν, τὰς ἡλιακὰς ἀκτίνας
καὶ τὰς τρίγας τῶσον τῆς κεφαλῆς μας ὅ-
σον καὶ τῶν ζώων, ἀλλὰ τὶ τὰ θέλατε, δὲν
εἶμαι ἐνθουσιάζμενος. Πησιότερον ἀπὸ
ἕνα αυτοκίνητον ἔστω καὶ Thanks μ' ἐν-
θουσιάζουν οἱ καρπούρες μῆς Ἀγροτικῆς
καμῖλας! Καὶ περισσότερο ἀπὸ τὴν νέαν
γυναῖκα τοῦ σαρμοῦ, εἰς τὴν ὁποῖαν δὲν
βρῶ σκοῦτε πολοστημόριον γυναῖκα, μ'
ἐνθουσιάζει ἡ ἀνάμνησις τῆς μακροχρόνου
μάχης μου γιὰ κείνην ποῦ πολὺ δικαίως
εἶχε τραλαθῆ ἀπὸ ἔρωτα ὁ πάππος μου.
Βλέπω στὴ φωτογραφία τῆς πῶς ἦταν
γυναῖκα ἡ ἀσχωρεμένη. Ἀξίσε τὸν κόπο
νὰ τραλαθῆ γυναῖς μετὰ τὴν ὀμορφίαν της.
Ἄλλ' ἅς εἶνε. Εἶπα στὴν ἀρχὴ πῶς σκο-
πιῶνα πολλὰς φορές τὴν ὥρα μου διαβᾶ-
ζοντας παλιὰ πρᾶματα. Χίς πᾶσα δια-
βάζοντας σκέψεις καὶ γνῶμες σοφῶν — τί
ἄλλο; — εἶδα τὰ παρακάτω ποῦ δὲν ἐφαρ-
μόζονται καθόλου στὴ σημερινὴ ἐποχὴ.
Ἦνας σοφὸς λέγει:
Ο τύπος ἀπατεῖ.
Ο λαὸς ἀκούει.
Ο Βασιλεὺς ἀπορασιζει.
Ο νόμος ἐκτελεῖ.
Πῆτε γιὰ ὄνομα Θεοῦ ἡμέρα
ἔδω τύπος ποῦ ν' ἀπατεῖ!

Ἐνέκυμα ἐπὶ πολὺ εἰς τὴν ἐξηγησὴν τῆς
λέξεως καὶ ἀπεράνην ὅτι πρόκειται περὶ
τυπογραφικοῦ λάθους. Δὲν ξέρω τί ἔκανε
ὁ τύπος εἰς παραχημείας ἐποχῆς ἀλλ' ἂν
κοινομεν ἀπὸ τὰ χάρια καὶ τίς προκοπὲς
τῶν παλιῶν δημοσιογράφων καταλήγομε
στὸ συμπέρασμα ὅτι ὁπῶς καὶ τὴρᾶ εἶσι
καὶ τότε: ὁ τύπος ἐπαί το ὅσε καὶ ὄχι
ἀπατεῖ! Ὁ ἀντιπᾶστε ὅτι αὐτὸ δὲν
εἶνε καθόλου ἐνθουσιαστικὸν καὶ ὅτι ἀ-
ποτελεῖ ἕνα παραπάνω λόγον γιὰ νὰ μὴ
ἐνθουσιάζωμαι μετὰ τὰ παλιὰ καὶ τοὺς
παλιούς. Καὶ ὅμως δὲν ἔχετε δίκην. Οἱ
ἄνθρωποι ἐνθουσιάζωμαστε ὅταν ξέρουμε
ἡ μαθαίνουμε, ὅτι καὶ οἱ παλιοὶ δὲν δι-
έφερον ἀπὸ ἡμᾶς τοὺς καινούριους!
Ἐπειτα λέει ὁ σοφός, ὅτι ὁ λαὸς ἀκούει.
Πρῶτα ποῦ σημαίνει ὅτι οἱ παλιοὶ λαοὶ
εἶχαν αὐτὰ γιὰ ν' ἀκούουν. Οἱ σημερι-
νοὶ λαοὶ ἀπὸ τῶν Ἑλλήνων ἕως τῶν
Ἀγγλικῶν εἶνε νὰ τοὺς κλαῖς. Δὲν ἀκού-
ουν οὔτε τὸν βρόντον τῶν καινῶν ὄχι
τὴν φωνὴν τοῦ τύπου ποῦ στὴ σημερινὴ
περίστασι δὲν διαφέρει ἀπὸ μαουλιμα
ἀρροσιαστικῆς γάτας! Ἡ μήπως κἀνω
γαργίσι;
Καὶ ἐξακολουθεῖ ὁ σοφός:
Ο Βασιλεὺς λέει ἀπορασιζει! Τί ἔκαμε
λέει; Ἄλλ' ὄχι! Πρέπει πάλιν νὰ θυμῶσω
τοὺς παλιούς. Οἱ ἀγαθοὶ πρόγονοὶ μας
ἐπερίμεναν ἀπὸ τοὺς ἔθρ Θεοῦ Βασιλέα-
δες ν' ἀποφασίσουν. Ὅποια μακαρῖα δὲ

τοὺς Βασιλέαδες ἐποχῆ; Ἀλλὰ πᾶνε στὸ
διάβολο κα' ἀκόμη πῶρα πῶρα οἱ παλιοὶ
ἐκείνοι ὄρατοι καιροὶ καὶ μαζὺ μ' αὐτοὺς
καὶ τὸ ἐσῆρι τῶν Βασιλιάδων.
Τέλος ὁ ἀγνωστός μου σοφός ἀποφά-
νεται ὅτι ὁ Νόμος ἐκτελεῖ. Προφανῶς ὁ
σοφός ἐνωθεῖ ὅτι ὁ Νόμος ἐκτελεῖ τὰ Βα-
σιλικὰ ἀποφάσεις; Ποῦ εἶνε τότε ὁ ἀ-
γαπητός μου «Λέξις» νὰ μᾶς κἀνῃ μίαν
σύγκρισιν μεταξὺ τοῦ παλιῦ καὶ τοῦ
σημερινοῦ Νόμου; Ἀλλὰ ἔγρασα ὅτι ὁ
«λέξις» εἶνε προκατηλιξιμένος μετὰ τὸν
Νόμον. Θυμῶνα τὶ ὄνομα τοῦ εἶχε δώσει
κἀποτε; Καὶ φαντάζομαι μετὰ ἄσταν μα-
ζιαν ὁ ἀγέλαβαν τὸ ἔργον τοῦ Μπῶγια
γιὰ γιὰ τὸν φασάδῃ. Ἀλλὰ προεγμένου
γιὰ τοὺς νόμους τῆς παλιῆς ἐποχῆς μπο-
ροῦμε νὰ ποῖμε πῶς τὸ πρῶμα διαφέ-
ρει. Τότε οἱ νόμοι ἐξετελοῦν τὰς Βασιλι-
κὰς ἀποφάσεις. Ἀλλὰ μόνον τὰς Βασιλι-
κὰς; Ἱστορεῖο καὶ νὰ καὶ ὄχι. Τότε ἡ
Βασιλικὴ διαταγὴ ἠθέλε τὸ σκελιὰ δεμῆ-
να. Ἀλλὰ καὶ οἱ Νόμοι οὐκ ὀλίγας φο-
ρὰς ἔδσαν Βασιλικὰς καὶ αυτοκράτορας.
Ἐνθ' οἱ σημερινοὶ τοὺς στέλλουν εἰς εὐ-
κρατέτερα κλῖματα!
Κατακαμῖνοι παλιῶ!... Γιατὶ νὰ πεθα-
νετε;
Ο ΠΑΛΙΟΣ

ΕΝΤΥΠΩΣΙΣ ΚΑΙ ΣΚΕΨΙΣ ΠΡΟΪΣΜΟΙ ΠΟΥ ΣΩΖΟΥΝ

Εἰς τοὺς ἀρχαίους χρόνους — λέγει ἕνας πα-
ραδοξολόγος — ἔγραφαν γιὰ νὰ ζοῦνε καὶ δὲν
ζοῦσαν γιὰ νὰ ζοῦσαν. Κ' ἐπὶ οἱ παλιοὶ ἄν-
θρωποι — ἐξακολουθεῖ ὁ παραδοξολόγος — προ-
σπᾶν ὅσον μετὰ καθεστῶτος ἂν ἀποδείξουν ὅτι
καὶ δὲνη καὶ σωστὸ εἶνε αὐτὸ ποῦ κἀνομεν,
ἔρρις σήμερα κἀνομεν λέει — ἡ ἀνάποδο.
Ζοῦμε — λέει — γιὰ νὰ ζοῦμε, γὰ διακοδοῦμε,
νὰ κενδοῦμε, νὰ θεατριζώμαστε, νὰ μακα-
ρευώμαστε, νὰ κλέβωμε καὶ ν' ἀδικώμε, γὰ-
τι — λέει — χωρὶς αὐτὰ δὲν μπορούμε νὰ ζή-
σομε.
Δὲν ξέρω ἂν τὰ παραπάνω τὰ εἶπεν ὁ παρα-
δοξολόγος γιὰ τοὺς περιφήμους Ἑβραίους τῆς
Θεολογικῆς καὶ τῆς Ἑλλης κομπατικῆς τῶν Ἰη-
σοῦν ποῦ ἀνάβαν νὰ εὐεργετήσουν καὶ σώ-
σουν τὸ λαὸ ἀπ' τὴν δύσκολη θέσιν ποῦ βρέ-
σεται σήμερα. Ἐνεκα ὁ πόλεμος. Ἐγὼ τὴ
γνώμη πῶς τὴ παραδοξολογία του δὲν τὴν πέ-
ταξεν ὁ παραδοξολόγος μετὰ τὴν ἀνάβησιν ὅτι
μᾶς ἔχουν καταδικάσει γιὰ τὰ ὅτι Ἑβραῖοὶ καὶ
ὅτι γι' αὐτὸ μᾶς ἔστειλαν ἐκείνα ἀπὸ τὰ πῆματα
καὶ τὰ ψευδομῆνα καλαμπόκια καὶ φροκα-
λοσοφίους. Ἡ παραδοξολογία — ποῦ ἂν τὴ ποῦ-
με «ἀλήθεια» θὰ κεντήσῃ τὰ νεύρα μερικῶν
γαλαζοαίματων ποῦ τὸ κορμὶ των βρωμᾷ του-
λομοσύνη καὶ χαροενωδὲς — θὰ ἔχει εἰπω-
θῇ πολὺ προητέρω, καὶ γιὰ κείνους ἀκριβῶς
ποῦ δὲν πᾶνε καθόλου πίσω ἀπ' τοὺς Ἑβραί-
ους καὶ ποῦ στὴν κατεργασία καὶ τὴν εὐκριν-
ἐμετάλλειση γύρωφωρ νὰ δώσουν τὸν νομιμό-
τητα καὶ θὰ τὸ καθάρθωσαν ἂν δὲν συνέβα-
ναν μερικὰ πρᾶματα ποῦ συνέβησαν ποῦ κ'
αὐτὰ — τρισάλλοι — δὲν καθάρθωσαν τίποτε τὸ
σοβαρὸ, καὶ οὔτε φτάνει ἂν καθάρθωσαν κατὶ
— τόσο μικρὸ καὶ ἀνεπαίσθητο... Ἐγὼ πάντο-
τε τὴ γνώμη πῶς ἕνα ζήτημα, ἡ μίαν ὑπόθεσιν
πρέπει νὰ τελειώσῃ οὐκίκα. Πῶς πρέπει πάν-
τοτε τὸ ἄσχο ἡ ὁ λαὸς νὰ κατὰ ἄδιδ' ὄσπου
τὸ ζήτημα τοῦ νὰ πᾶν τέλος πῶρα γιὰ πῶρα.
Τὰ μισοτελέματα, οἱ ἀμβιβασμοὶ καὶ τὰ μπα-
λώματα δὲν μ' ἀρέσουν. Ἐνα πρᾶμα ἡ νὰ γίνε-
ται ἡ νὰ μὴ γίνεται καθόλου. Ἀπαραίτητα δὲ
νὰ γίνετα ὅταν πρόκειται γιὰ νὰ χτυπηθῇ μίαν
ἀδικία, νὰ σωθῇ ἕνα δίκην...
Ἄλλ' ἔσθωμε στὴ παραδοξολογία. Ἐγὼ τὴ
βρίσκω πολὺ ἀπληρη. Τὴ βρίσκω ἂν δέτε
μ' ε ρ ο λ η μ ε ι κ ἡ γιὰ τοὺς παλιούς ἀνθρώ-
πους. Τόσο μάλιστα μεροληπτικὴ ὑπὲρ τῶν
μακαρῶν τῆς λέξις, ὅσο ἀληθινὴ γιὰ μᾶς τοὺς
σημερινούς. Μεροληπτικὴ ὁμοῦ ὄχι γ' ε ν ε κ
ἰ ὁ σ. Ἀλλὰ μ' ε ρ ε κ ὁ σ. Γιατὶ παραδοξο-
μῶς οἱ παλιοὶ ἀνθρωποὶ σοφώτατα πράττον-
τες ἔργων γιὰ νὰ ζοῦνε. Ἀλλὰ δὲν παραδοξο-
με καὶ πῶς δὲν διακοδοῦσαν, καὶ δὲν ἀδικού-
σαν, καὶ δὲν αἰσχροκερδοῦσαν, καὶ δὲν μα-
καρευόταν, ἀκριβῶς ὅπως εἶπε καὶ χε-

ΑΥΡΙΟΝ ΕΙΣ ΤΟΝ «ΚΗΡΥΚΑ»
Ο ΜΕΓΑΣ ΝΑΠΟΛΕΩΝ
ΠΕΡΙ "ΔΙΣΧΡΟΚΕΡΔΕΙΑΣ"
ΤΙ ΕΙΠΕΝ Ο ΜΕΓΑΣ ΣΤΡΑΤΗΓΑΤΗΣ

Η ΟΡΚΩΜΟΣΙΑ ΤΟΥ ΝΕΟΥ ΒΑΣΙΛΕΥΣ Η ΑΝΑΓΝΩΣΙΣ ΤΟΥ ΛΟΓΟΥ ΤΟΥ ΘΡΟΝΟΥ

ΟΛΙΓΟΛΟΓΑ

ρότερα. Αλλ' ο παραδοξολόγος αναφέρει και κάτι τι ακόμη. Μιλᾷ και γὰρ τὸ ντυσίμω μας. Δὲν θέλω νὰ μὴ ἐξηγήσῃ ὁ παραδοξολόγος τί θέλει νὰ πῇ ἀναφορᾶς τὸ ντυσίμω μας, ἀλλὰ μισοῦ ἔνορκος νὰ τὸν βεβαίωσω, ἂν δὲν πιστεύει στὴ μαρτυρίαν τῶν στρατιῶν τῶν μαρτύρων ποὺ μισοῦ νὰ τὸν περαιοῦσιν, πῶς εἶνε ἀδίκω νὰ κατηγοροῦμε σήμερον τὴν μεγάλη ἀνθρώπινη μάζα γιὰ τὸ ντυσίμω της. Μὰς ἔχουν γύσει κ. παραδοξολόγῃ καὶ ἔναν-ἔναν μὰς γδαίρουν τὸ περὶ καὶ μιλᾷτε γιὰ τὸ ντυσίμω μας; Αλλ' ἡ μωπία σας σ' αὐτὸ τὸ ζήτημα καταστᾷ τέλεια στραβοπόδι!

Ἐκεῖνο ποὺ ἀναντιρῆτα καὶ ἀνεπιφύλακτα δέχομαι ἀπ' ὅλη τὴν παραδοξολογία σας εἶνε τὸ ὅτι πράγματι οἱ σημερινοὶ ἄνθρωποι ζοῦμε γιὰ τὰ τρώμε. Καὶ νὰ τρώμε, ὅτι μὰς δίνουν, καὶ δταν δὲν μὰς δίνουν νὰ τρώμε ὁ ἕνας τὸν ἄλλον. Ἐδῶ συμφωνῶ μὰς σας πέρα γιὰ πέρα. Καὶ συμφωνοῦν σ' αὐτὸ ὅλοι ὅσοι ὕστερα ἀπὸ τὸ μακελειὸ ποὺ γίνεται ἐξοκλοουθούμε νὰ ζοῦμε τρώγοντας; Πίστερα, κριθάρη, ξυλοκέρατα, λούτινα, καλαμποκία καὶ φροκαλόσπορους—τρώγοντας τὸ περὶ μας καὶ πίνοντας—σὺν Σκυλογιάννηδες καὶ Κροῦμιοί—τὸ αἷμα μας καὶ τὸ αἷμα τῶν παιδιῶν μας.

Αλλὰ μήπως αὐτὸ ποὺ κάνουμε δὲν εἶνε καὶ ἠρωϊσμός; μὰς;

Φρονᾷ ἀδίταχτα πῶς ὁ ἱστοριογράφος τοῦ μέλλοντος, ἐκεῖνος ποὺ θὰ γράψῃ τὴν ἱστορία τῆς ἀ' εἰκοσιπενταετηρίδος τοῦ κ' αἰῶνος, ἂν γυρῆσῃ νὰ μὰς οἰκτεῖρῃ γιὰ τὰ χάλια μας δὲν θὰ βασταχθῇ ἐν τούτοις ἀπὸ τοῦ νὰ ἐκδηλώσῃ τὸ θαυμασιῶ τοῦ γιὰ τὸν ἠρωϊσμό μας.

Καὶ ποῖός ἔχει ἂν ὁ ἠρωϊσμός μας αὐτὸς δὲν μὰς ἐξέλειψῃ γιὰ τὸ μεγάλο κακούργημά μας ἀπέναντι τῶν κατοπινῶν γενεῶν;

Ἡ ἱστορία μαρτυρᾷ πῶς οἱ ἠρωϊσμοὶ ἔσωσαν πολλὰς φορές τοὺς λαοὺς—καὶ ἐδικαιολόγησαν τὰ κακούργηματα!

Κι' αὐτὸ εἶνε καὶ τι, μὰς παρηγορῶ γιὰ μὰς τοὺς συμβιβαστικούς καὶ μεταλωματῆδες—τοὺς σημερινούς!

ΕΝΑΣ ΣΗΜΕΡΙΝΟΣ

Ἀριθμ. 462 ΑΠΟΔΕΙΚΤΙΚΟΝ

Ἐν Μυτιλήνῃ σήμερον ἴην δεκάτην ὀγδόην (18) τοῦ μηνὸς Ἰουλίου τοῦ χιλιοστοῦ ἐνεαεκοσιοστοῦ δεκάτου ἰσθμοῦ (1917) εἰς τὴν ἡμέραν Τρίτην καὶ ὥραν 4ην μ. μ. ὁ ὑποφανόμενος δικαστικὸς κλητὴρ τῶν ἐν Μυτιλήνῃ Πρωτοδικῶν Θεόδ. Ε. Βόμβας τῇ ἐγγράφῳ παραγγελίᾳ τοῦ κ. Νικ. Ζαγκάκη Διοικητοῦ τῆς ἐν Μυτιλήνῃ ἐδρευούσης Γεωργικῆς Τραπέζης Νήσων Αἰγαίου ἐπροσωποῦμένης παρ' αὐτοῦ κατὰ τὸν Μυτιλήνην μετῆρην καὶ ἐπέδωκε πρὸς τὸν κ. Εισαγγελτὰ τῶν ἐν Μυτιλήνῃ Πρωτοδικῶν διὰ τὸν ἀγνώστου διαμονῆς Αἰγίου τῶν Εὐμ. Τσαῦς κάτοικον πρῶην Μυτιλήνης, τὴν ἡμέραν 17ης Ἰουλίου ἔ. ε. πρὸς κλήσιν τοῦ πρῶτου ὑπὸ τὴν ἀνωτέρω ἐκτεθεῖσαν ἰδιότητά του καὶ αὐτοῦ δευτέρου, δι' ἣς καλεῖ αὐτὸν ὡς ἐπὶ ἐπὶ προσθεσίμης δικῆς ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως αὐτῆς προσέληθ' εἰς τὰ Γραφεῖα τῆς Γεωργικῆς Τραπέζης καὶ ἐξοφλήσῃ τὸ χρέος τῆς τοῦ στήριζόμενον ἐπὶ τοῦ δ' ἀριθμ. 4032 συμβολαίου τοῦ Συμβολαιογράφου τοῦ Ὀθωμανικοῦ Πρωτοδικείου Μυτιλήνης ἀνερχόμενον εἰς δραχμ. 323,70 ἔξ ὧν δρ 230 κεφάλαιον, καὶ δρ 93,70 τόκοι μέχρι τῆς 31ης Δεκεμβρίου 1916. Ἄλλως θέλει προβῆ εἰς τὴν ἀναγκασιῶν εἰσπραξίαν τῶν ἀνωτέρω ποσῶν κατὰ τὸς δ' αἰτάς τοῦ Νόμου ΦΚΣΤ. Ἐφ' ὧν ἐπειρήσῃ τὸ παρὸν διερῶ ἀναγνωσθῆν καὶ βεβαιωθῆν ὑπεγράψῃ νομίμως.

Ὁ λαβὼν Εἰσαγγελεὺς (Ι. Σ.) Α. Σταμόπουλος. Ὁ δικ. κλητὴρ Θε. Ε. Βόμβας. Τὸ παρὸν δημοσιευθῆτο διὰ τῆς ἐνταῦθα ἐκδομένης ἐφημερίδος «Κῆρυξ». Ἐν Μυτιλήνῃ αὐθήμερόν. Ὁ Εἰσαγγελεὺς Σταμόπουλος. Ἀκριβὲς ἀντίγραφον. Ἐν Μυτιλήνῃ αὐθήμερόν. Ὁ δικ. κλητὴρ Θε. Ε. Βόμβας.

Ἀριθμ. 492 ΑΠΟΔΕΙΚΤΙΚΟΝ

Ἐν Μυτιλήνῃ σήμερον ἴην εἰκοστὴν πρῶην (21) τοῦ μηνὸς Ἰουλίου τοῦ χιλιοστοῦ ἐνεαεκοσιοστοῦ δεκάτου ἰσθμοῦ (1917) εἰς τὴν ἡμέραν Παρασκευὴν καὶ ὥραν 4ην μ. μ. ὁ ὑποφανόμενος δικαστικὸς κλητὴρ τῶν ἐν Μυτιλήνῃ Πρωτοδικῶν Θεόδωρος Βόμβας, τῇ ἐγγράφῳ παραγγελίᾳ τοῦ κ. Νικολ. Ζαγκάκη Διοικητοῦ τῆς ἐν Μυτιλήνῃ ἐδρευούσης Γεωργικῆς Τραπέζης Νήσων Αἰγαίου ἐπροσωποῦμένης παρ' αὐτοῦ κατοικῆν ἐνταῦθα μετῆρην καὶ ἐπέδωκε πρὸς τὸν κ. Εἰσαγγελτὰ τῶν ἐν Μυτιλήνῃ Πρωτοδικῶν διὰ τὸν ἀγνώστου διαμονῆς ὀφειλέτην Χάϊζο Μεχμέτ Τεβφίη κάτοικον πρῶην Πολυχίτου ἴην ἀπὸ 20 Ἰουλίου ἔνεο. Ἐ. πρὸς κλήσιν τοῦ πρῶτου ὑπὸ τὴν ἀνωτέρω ἐκτεθεῖσαν ἰδιότητά του κατὰ τῆς δευτέρας δ' ἣς καλεῖ αὐτὸν, ὡς ἐπὶ ἐπὶ προσθεσίμης δικῆς ἡμερῶν (8) ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως αὐτῆς προσέληθ' εἰς τὰ Γραφεῖα τῆς Γεωργικῆς Τραπέζης καὶ ἐξοφλήσῃ τὸ χρέος τοῦ στήριζόμενον ἐπὶ τοῦ δ' ἀριθμ. 2268 συμβολαίου τοῦ Συμβολαιογράφου τοῦ Ὀθωμανικοῦ πρωτοδικείου Πλωμαρίου ἀνερχόμενον εἰς δραχμ. 697,55, ἐκ τῶν ὁποίων δραχμ. 402,50 κεφάλαιον καὶ δρ. 295,05 τόκοι μέχρι 31ης Δεκεμβρίου 1916. Ἄλλως θέλει προβῆ εἰς τὴν ἀναγκασιῶν εἰσπραξίαν τῶν ἀνωτέρω ποσῶν κατὰ τὸς διατά-

ΑΘΗΝΑΙ 22 Ἰουλ. (τοῦ τακτικού ἀναταροχίτου μας—καθυστέρησαν.) Εἰς τὸν Βασιλέα Ἀλέξανδρον προσεληθόντα σήμερον περὶ τὴν 10 1/2 π. μ. εἰς τὴν Βουλὴν κατὰ τὴν ἀφίξιν Του ἐγένετο ἐνθουσιώδης καὶ ἐπιβλητικὴ ὑποδοχὴ. Τὴν Α. Μ. ὑπεδέχθησαν εἰς τὰ προύλαια τῆς Βουλῆς, τὸ προεδρεῖον αὐτῆς, ὁ Πρωθυπουργὸς κ. Βενιζέλος μετὰ τῶν λοιπῶν μελῶν τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἰδιαιτέρα πολυμελὴς Κοινοβουλευτικὴ ἀντιπροσωπεῖα.

Ἡ Α. Μ. ὠδηγήθη ἀμέσως εἰς τὴν αἴθουσαν τῆς Βουλῆς ἐγένετο δὲ δεκτὸς διὰ ζητωκραυγῶν ὑπὸ τῶν ἐν τοῖς θεωρείοις.

Ἡ Βουλὴ παρουσιάσεν ἐξαιρετικὴν ὄλως εἰκόνα. Τὰ θεωρεῖα τῶν Συμμάχων πρεσβευτῶν καὶ λοιπῶν ξένων διπλωματικῶν κατηλειμμένα ὑπ' αὐτῶν. Κατάμεσα δὲ στὰ θεωρεῖα τῶν Στρατιωτικῶν, τῶν ἀνωτέρων ὑπαλλήλων καὶ τὰ λοιπὰ λαϊκὰ θεωρεῖα.

Τὴν στιγμὴν καθ' ἣν ἀνηγγέλετο ἡ ἀφίξις τῆς Α. Μ. ὁ Εβραῖος δημοκρατικὸς βουλευτὴς κ. Κουριέλ ἀπεπειράθη νὰ ἐπιδώσῃ ἔγγραφον διαμαρτυρίαν κατὰ τοῦ θεσμοῦ τῆς Βασιλείας ἀλλ' ἡ ἀπόπειρα αὐτὴ κατεπνίγη ὑπὸ τῶν λοιπῶν βουλευτῶν.

Ἀμέσως κατόπιν ἤρξατο ἡ τελετὴ τῆς ὀρκωμοσίας, τῆς Α. Μ. ὠρῆσε δὲ τὴν Α. Μ. ὁ Ἐπίσκοπος Θεσσαλιώτιδος.

Μετὰ τὴν ὀρκωμοσίαν ἡ Α. Μ. ἐν προφανεῖ συγκινήσει ἐξεφώνησε τὸν λόγον τοῦ Θρόνου, ὃν ἐν νεοκρητικῇ σιγῇ ἠκούσθη ἡ Βουλὴ.

Ἡ Α. Μ. ἐξαιρέτησε μὲ ἐγκάρδιον χαρὰν τὴν ἀντιπροσωπεῖαν τοῦ ἔθους συνεληθῶσαν κατόπιν τοῦ γνωστοῦ διαχασμοῦ. Ἐτόνισεν ὅτι δὲν ἴστο δυνάτη ἀνεῦ θυσιῶν ἢ ἀποκατάστασις τῆς ἐνότητος καὶ τοῦ πολιτεύματος μὲ ἐπέκτασιν τῆς κυριαρχίας τοῦ λαοῦ καὶ ὑπὸ πνεῦμα δημοκρατικῶν. Δέον εἶπε ἡ νέα μορφή ἴην θὰ λάβῃ τὸ πολιτεῖμα ν' ἀποτελέσῃ τὴν βᾶσιν νέας προόδου τοῦ ἔθους καὶ τῆς Πατρίδος. Ἐξέφρασε—συνεχίζων ἡ Α. Μ.—τὴν εὐτυχίαν τῆς διότι ἡ Κυβέρνησις πιστὴ εἰς τὰς παραδόσεις τοῦ ἔθους ἐχάραξε διὰ τὴν ἐξομάλυνσιν τῶν ἐσωτερικῶν ζητημάτων, ὅδον, ἐγκρινόμενῃν ὑπὸ τοῦ λαοῦ.

Ἡ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ ΜΑΣ ΕἰΣ ΤΟΝ ΠΟΛΕΜΟΝ

Διὰ τὴν συμμετοχὴν τῆς Ἑλλάδος εἰς τὸν πόλεμον ἡ Α. Μ. εἶπε τὰ ἀκόλουθα:

«Ἡ Ἑλλὰς κατόπιν τῶν δύο ἐδόξων πολέμων τῆς ἐχούσα ἀνάγκην περιουλλογῆς μετὰ δυσκολίας εἶδε τὴν ἐκκρηξίαν τοῦ Πανευρωπαϊκοῦ πολέμου ἀλλὰ λόγοι ἐπιτακτικοὶ ἐπέβαλον τὴν συμμετοχὴν τῆς εἰς αὐτόν. Καὶ εὐτυχῶς μὰς ἐδόθη εὐκαιρία ὡς ὁ Ἑλλ. Στρατὸς δώσῃ δείγματα τοῦ ἠρωϊσμοῦ του. Ἐπὶ ἀποτελέσματα τοῦ ἠρωϊσμοῦ τοῦ Στρατοῦ Μου ἀποτελοῦν ἀρίστους αἰωνοὺς δὲ τὴν περαιτέρω ἐνδοξον σταδιοδρομίαν του.

Ἡ ΑΥΤΟΤΕΛΕΙΑ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ

Εἶτα ἡ Α. Μ. ἀναφερόμενος εἰς τὴν ἀποκατάστασιν τῆς αὐτοτελείας τοῦ Κράτους ἐσυνέχισε, ὡς ἔφη:

Ἐἰς τοῦ Νόμου ΦΚΣΤ. Καὶ εἰς ἐνδειξιν. Ὁ λαβὼν Εἰσαγγελεὺς Σταμόπουλος. Ὁ δικ. κλητὴρ Θε. Βόμβας. Τὸ παρὸν δημοσιευθῆτο διὰ τῆς ἐνταῦθα ἐκδομένης ἐφημερίδος «Κῆρυξ». Ἐν Μυτιλήνῃ αὐθήμερόν. Ὁ Εἰσαγγελεὺς Σταμόπουλος. Ἀκριβὲς ἀντίγραφον. Ἐν Μυτιλήνῃ αὐθήμερόν. Ὁ δικ. κλητὴρ Θε. Βόμβας.

Συνεχεῖς τῆς ἐκτιμήσεως ὑπὸ τῶν Συμμάχων Δυνάμεων τοῦ ἠρωϊσμοῦ τοῦ Στρατοῦ μας καὶ τῆς εὐκρινείας μας αἰ ἐμφερίζεται κατὰ τὴν τελευταία, συνδιάσκεψιν, ἀποφάσεις ἀποκαθιστῶσι τὴν αὐτοτέλειαν τοῦ Κράτους; μὰς αἰρομένων τῶν ἐλέγχων καὶ ἐκκενουμενῆς τῆς Ἡπείρου.

Ὁ ΚΑΡΑΜΟΣ.—ΔΙ ΑΝΑΓΚΗ ΤΗΣ ΧΩΡΑΣ

«Αἱ ἀνάγκαι τῆς χώρας—ἐξοκλοουθῶντες ὁ Βασίλευς—ἐρημιούργησαν δυσπαρα ἐκκρημνῆς ζητήματα, ὡς ἐκ τούτου δὲ ἡ Κυβέρνησις Μου ἐθεώρησε καθήκον τῆς νὰ προβῇ πρωτίστω, εἰς τὸν καθαρμὸν τῆς Δικαιοσύνης, ὁ βωμὸς τῆς ὁποίας παρὰ πᾶσαν ἐλπίδα ἐσπιλώθη. Ὅμοιος ἡ Κυβέρνησις Μου προσβῆ εἰς τὸν καθαρμὸν τῆς Ἐκκλησίας ἀπιστητευθείσης εἰ, τοὺς ἱεροὺς Ἐκκλησιαστικὸς κανόνας. Ἐκτὸς τῆς ἀναστολῆς τῆς ἰσχυρότητος τῶν ἀνωτέρω, ἐθεωρήθη ἐπιβεβλημένη καὶ ἡ ἀναστολὴ τῆς μονιμότητος τῶν Διοικητικῶν ὑπαλλήλων, ἀνάλογα δὲ μέτρα λαμβάνονται καὶ διὰ τὴν Ἀστυνομίαν. Ἐφ' ὅλων τούτων—εἶπεν ὁ Βασίλευς—ἐπικαλοῦμαι τὴν ἀντίληψιν τῶν πατέρων τοῦ ἔθους.

Αἱ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑΙ ΔΥΣΧΕΡΕΙΑΙ

Μεταφέρων τὸν λόγον ἐπὶ τῆς οικονομικῆς καταστάσεως τῆς Χώρας ἡ Α. Μ. ἐτόνισε τὰς οικονομικὰς δυσχερείας αὐτῆς, αἰτίνας προήλθον ἀπὸ τὰς τὰς ἀνωμαλίας τοῦ παρελθόντος.

Ἐξῆρς τὸ ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως λαμβανόμενον μέτρον περὶ προσεχῶς φρολογίας τῶν πολεμικῶν κερδῶν καὶ ἐπεκαλέσθη τὴν ἀρωγὴν πάντων εἰς τὰς προσπάθειας τῆς Κυβερνήσεως διὰ τὴν ἐπάρκειαν τῶν βιωτικῶν ἀναγκῶν.

Κατέληξε δὲ ἡ Α. Μ. τονίζων ὅτι ἡ Ἑλλὰς οὐδέποτε ἐβρέθη ὑπὸ τέσσοις χρισίμοις περιστάσεως καὶ ἀτιμώτους φοβερῶν ἐχθρῶν. Ὅτι ἀπωλέσθη εἶπε, εἶνε ἀδύνατον νὰ ἀνακτηθῇ ἄλλοτε καὶ ἐξέφρασε τὴν ἐλπίδα του ὅτι ἡ Ἐθνικὴ ἀντιπροσωπεῖα θὰ συνδράμῃ τὸ ἔργον τῆς Κυβερνήσεως.

Τὸ τέλος τοῦ λόγου τοῦ Θρόνου ἐγένετο δεκτὸν διὰ χειροκροτημάτων καὶ ζητωκραυγῶν μετ' ὃ ἡ Α. Μ. ἀνεχώρησε προπεμφθεῖς ἐνθουσιώδως.

ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΙΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Ἀγγέλλεται ὅτι ὁ Κάιζερ ἐκάλεσεν ἑκτακτον συμβούλιον τοῦ Στέμματος εἰς τὰς Βρυξέλλας, εἰς ὃ σπεύδει νὰ λάβῃ μέρος καὶ ὁ Καγκελάριος Μικαὲλ ἀναχωρήσας ἐσπευσμένως ἐκ Βιέννης ὅπου ἐβρίσκετο.

ΕἰΣ Τὴν ΓΑΛΛΙΚΗΝ ΒΟΥΛΗΝ

Σοβαρωτάτη συνέδρια τῆς Γαλλικῆς Βουλῆς, ἀγγέλλεται ὅτι, ἔλαβε χώραν. Ἡ Γαλλικὴ κυβέρνησις ἐπερωτήθη ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῆς εἰρήνης ὑπὸ τῆς μικρᾶς ἐμάδος τῶν εἰρηνοφίλων βουλευτῶν. Ὁ πρωθυπουργὸς κ. Ριμπώ ἀπαντῶν ἐδήλωσεν ὅτι ἡ εἰρήνη θὰ συνομολογηθῇ μόνον κατόπιν τῆς τελικῆς νίκης τῶν Συμμάχων. Ἐπὶ τῆς δηλώσεως ταύτης προκλήθη ψηφοφορία καθ' ἣν 392 ψῆφοι ἐδόθησαν ὑπὲρ τῆς πολιτικῆς τῆς Κυβερνήσεως καὶ 71 κατ' αὐτῆς.

ΕἰΣ Τὴν ΦΛΑΝΔΡΑΝ

Τηλεγραφεῖται ὅτι ἐξακολουθοῦν αἰνικαί τῶν Ἀγγλων εἰς τὴν Φλάνδραν. Τὸ σύνολον τῶν συλλεφθέντων μέχρι τῆς 18ης Ἰουλ. ὑπὸ τῶν Ἀγγλων Γερμανῶν αἰχμαλώτων ἀνέρχεται εἰς 6122 στρατιώτας καὶ 132 ἀξιωματικούς.

ΔΙΚΗΓΟΡΙΚΟΝ ΓΡΑΦΕΙΟΝ
Δ. ΠΑΥΛΟΥ
Ὁδὸς Μητροπόλεως

ΚΑΙ ΖΕΡ ὁ αἰμοσταγῆς συνεκάλεσεν ἑκτακτον συμβούλιον εἰς Βρυξέλλας. Ὁ Μικαὲλ σπεύδει ἀπὸ τὴν Βιέννην ἵνα λάβῃ μέρος εἰς αὐτό. Συνδύσατε τὰς εἰδήσεις αὐτὰς μετὰ τὰ γραφόμενα ὑπὸ τοῦ Γερμανικοῦ Τύπου, μετὰ τὰς ἀξιώσεις τοῦ τύπου αὐτοῦ ὅπως ἀποκατασταθῶν οἱ Συνταγματικοὶ θεσμοὶ ἐν Γερμανίᾳ καὶ κατάργησιν τῆς Μοναρχίας. Συνδύσατέ τὴν ἀκόμη μετὰ; ἐν Φλάνδρα Γερμανικὰς ἀποτυχίας καὶ τοὺς Ἀγγλικὸς θριάμβους καὶ θὰ εὐρετε διατὶ ὁ αἰμοσταγῆς Μονάρχης καλεῖ τὸ ἑκτακτον συμβούλιον. Ὁ Γερμανικὸς λαὸς—ἕνας ἀπὸ τοὺς εὐφρεστερότους λαοὺς τῆς Εὐρώπης—εὐφροσκεται φαίνεται εἰς τὴν περίοδον τῆς ἀφυπνίσεως του ἀπὸ τὴν νάρκην εἰς τὴν ὁποίαν τὸν ἐβύθησαν οἱ Γερμανοὶ. Καὶ ἀνησυχεῖ ὁ Κάιζερ. Καὶ καλεῖ συμβούλια. Διὰ νὰ παρατείνῃ ὅσον δυνατῆ ἄκομην τὴν τυραννίαν του. Ἰδοὺ ὁ σκοπὸς τοῦ νέου... συμβουλίου. Ἀνίερος καὶ σατανικὸς ὅπως ὅλοι οἱ σκοποὶ τοῦ αἵματος κυλίσαντες τὴν ἀνθρωπότητα.

—§—

ΑΥΤΟΙ οἱ Γάλλοι καὶ Ἀγγλοεἰρηνοφίλοι (!;) βουλευταὶ δὲν διαφέρουν διόλου τῶν ἰδικῶν μας τῆς καταλυθείσης Παρασυναγωγῆς. Τὸ νὰ συνηγορῶν εἰς τοιαύτην ἐποχὴν ὑπὲρ τῆς εἰρήνης εἶνε ὅσον νὰ λέγουν ὅτι πρέπει νὰ δεχθῶμεν τὴν Γερμανικὴν εἰρήνην! Δὲν κάμνουν δὲ ἄλλο οὐτῶ πολιτευόμενοι ἢ ν' ἀναισχόφουν τὸν περίφημον Δεῖν καὶ τοὺς Μαξιμλιστάς. Ἡ Ἑλλὰς καὶ ἡ Ρωσσία ἐσώθησαν ἀπὸ τοὺς πωλημένους αὐτοὺς. Καὶ εἶνε καιρὸς νὰ κοπῇ ὁ βῆλας καὶ τῶν ἐν Ἀγγλίᾳ καὶ Γαλλίᾳ τοῦ αὐτοῦ φουράματος ὑποκειμένου.

—§—

Ἡ ΣΥΝΕΧΙΣΙΣ τῶν Βουλγαρισμῶν δὲν μὰς ἐκπλήττει. Δὲν εἶχον πάσῃ οὐδ' ἐπὶ στιγμῇ ἄλλως τε ὥστε νὰ μὰς ἐκπλήξῃ ἡ συνέχισις των. Ἐπειτα ποῦ ἄλλου εἰμὴ ἐπὶ τῶν φιλησύχων, καὶ ἀόπλων Ἑλλ. πληθυσμῶν τῆς Μακεδονίας ἠδύναντο νὰ δεῖξουν οἱ χοιροβοσκοὶ τοῦ ἐρυθροῦ Τσαρίσκου τὴν ἀνδρείαν καὶ τὸν ἠρωϊσμόν των; Μήπως εἰς τὸ μέτωπον; Αλλ' ἐκεῖ ἀρκετὴ εἶνε διὰ νὰ τοὺς τρέψῃ εἰς ἐπαίσχυντον φυγὴν ἢ κραυγὴ τῶν Ἑλλήνων στρατιωτῶν («ἀε-ρααααα»)....

—§—

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΝ συμβούλιον συνεζήτησε—μὰς τηλεγραφεῖται—περὶ τῆς διευκολύνσεως τῶν ταξειδιωτῶν, τῶν ταξειδεύοντων ἐντὸς τοῦ Κράτους, ἀπεφάσισε δὲ ὅπως αἱ ἐπὶ τούτῳ ἀδεια ἐκδίδονται ταχέως. Ἡ ἀπόφασις αὕτη εἶνε πολλαπλῶς εὐεργετικὴ διὰ τὸ ἐμπόριόν μας, τὸ ὁποῖον λόγῳ καὶ τῶν ἐσωτερικῶν περιορισμῶν, ἐκτὸς τῶν ἐξωτερικῶν ταιούτων, εἶχεν περιοριεῖται εἰς ἀπελπιστικὸν σημεῖον. Ἐυχόμεθα ἵνα τὸ ταχύτερον τεθῇ εἰς ἐφαρμογὴν ἢ ἀπόφασις—ἐκ τῆς ἐφαρμογῆς τῆς ὁποίας θὰ τονωθῇ ὁποσοδήποτε ἡ νεκρωθεῖσα ἐμπορικὴ κίνησις τοῦ Κράτους.

—§—

ΕΝΩ ΑΦ' ΕΝΟΣ ἡ Ἐθνικὴ Κυβέρνησις ἀσχολεῖται εἰς τὴν διαρρυθμίσιν τῶν ἐσωτερικῶν πραγμάτων τῆς χώρας ἀφ' ἑτέρου ὁ ἐν τῷ μετώπῳ εὐρισκόμενος στρατὸς τῆς Ἐθνικῆς Ἀμύνης συνεχίζει τὴν ἐνδοξον ὁράσιν του. Οἱ λόγοι τοῦς

ΤΗΛΕΓΡΑΦΟΣ ΚΗΡΥΚΟΣ

Αρ. 507

Αθήναι 24 Ιουλίου ώρα 9.10 μ. μ.

ΙΔΙΑΙΤΕΡΑ ΤΗΛΕΓΡΑΦΙΚΗ ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΤΟΥ "ΚΗΡΥΚΟΣ"

ΣΥΝΕΔΡΙΑ ΒΟΥΛΗΣ

ΑΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ--ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΙΑ ΑΝΤΙΠΟΛΙΤΕΥΟΜΕΝΩΝ

Εκείτη την αποφασιστική συνεδρίαση της Βουλής... διατάσσεται η άμεση εκτέλεση των αποφασισθέντων...

Ακολουθώντας ο κ. Βενιζέλος θα προβή εις μακράς δηλώσεις.

BOMBARDISMOS ΣΜΥΡΝΗΣ

Επίσημον Αγγλικόν ανακοινωθέν αναφέρει ότι Αγγλογαλλικά αεροπλάνα έβomberδισαν τας διαφόρους περι την Σμύρνην οχυρώσεις.

ΛΟΥΔ-ΤΖΩΡΤΖ-ΣΟΝΙΝΟ

Εκ Λονδίνου τηλεγραφείται ότι συνητήθησαν οι κ. κ. Λούδ-Τζωρτζ και Σονίνο, συνωμίλησαν δε δια μακρών. Είς την συνομιλίαν ταύτην αποδίδεται ιδιαίτερα η ημασία.

ΝΕΑ ΕΚΑΤΟΜΜΥΡΙΑ ΣΤΡΑΤΟΥ

Οι Γαλλικοί πολιτικοί κύκλοι υπολογίζουν ότι η Αντάντ την προσεχή άνοιξιν θα παρατάξη νέα εκατομμύρια στρατού.

ΕΝΤΑΣΙΣ ΑΓΩΝΟΣ

Είς την Φλάνδραν ό άγων ένεστάθη. Οι Σύμμαχοι συνεχέντρωσαν νέα μεγάλας δυνάμεις έκει.

Ο ΘΑΛΑΣΣΙΟΣ ΑΓΩΝ

Το ύπουργείον των ναυτικών της Γαλλίας ανέλαβεν ό (τό τηλ)μα δέν άναφέρει ποίος τό άνέλβε!). Απεφασίσθη δέ υπό της Γαλλικής Κυβερνήσεως όπως τονωθή ό θαλάσσιος άγων.

Αριθ. 169

Αθήναι 24 Ιουλ. ώρα 1.20 μ. μ.

ΕΝΘΟΥΣΙΑΣΜΟΣ ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΔΙΑΤΑΓΗ ΣΤΡΑΤΗΓΟΥ

Ο Στρατηγός κ. Ζυμβρακάκης επ' εύκαρία της άναλήψεως υπό αυτού διοικήσεως σώματος στρατού της Εθνικής Αμύνης εξέδωκεν ένθουσιώδη ήμερησία διαταγήν προς την Μεραρχίαν της Κρήτης ήν διώκει μέχρις τουδε, έξίστων των ένθουσιωδών, την ιδεώδη φιλοπατριαν και την αυτοθυσίαν μεθ' όν οι κρητες έσπευσαν εις την φωνήν της κινδυνεύουσης πατρίδος.

ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΕΠΙΤΥΧΙΑΝ

Ο κοινός σκοπός—λέγει εν τη διαταγή του ό κ. Ζυμβρακάκης— έλαβεν ήδη την ποδς την επιτυχίαν άγρουσάν και ειμαι θεότιος ότο ή επιτυχία αύτη θα εινε πλήρης δικτύων προτίσεως κ' έ κυρίως από της λόγξης ήμών έξαρτάται αύτη.

Η ΘΑΥΜΑΤΟΥΡΓΟΣ ΛΟΓΧΗ

Η λόγχη ήμών—συνεχίζει εν τη διαταγή του ό Στρατηγός— ή χάραξσα τά όρια της μείζονος Ελλάδος, ή άναστειλώση άσφαλώς την Κίανόλευκον έκει ένθα επί γενεάς γενεών τό Έθνος έπόθησεν αύτην.

Εκεί καταλήγει ή ήμερησία διαταγή:

— Εμπρός λοιπόν γενναίοι προς εκπλήρωσιν των ένθουσιωδών. Η Πατρίς είναι έτοιμος να σας στεφνώση με τον άμάραντον της Δόξης τέφανον.

ΕΙΣ ΤΟ ΜΕΤΩΠΟΝ

Ο Στρατηγός κ. Ζυμβρακάκης έπεσεκέφθη τό μέτωπον γενόμενος δεκτός ένθουσιωδώς υπό των άξιωματικών και όπλιτών.

ΣΥΓΧΑΡΗΤΗΡΙΑ ΓΑΛΛΟΥ ΣΤΡΑΤΗΓΟΥ

Ο Γάλλος στρατηγός κ. Ζερώμ έξέφρασεν εις τον κ. Ζυμβρακάκην τον θαυμασμόν του δια την περικοχίαν, τον ζήλον και την άνδρείαν των Ελλήνων στρατιωτών.

ΕΞΑΚΟΛΟΥΘΟΥΝ ΟΙ ΒΟΥΛΓΑΡΙΣΜΟΙ

Επίσημοι πληροφοροίται προς την Κουβέρνησιν εκ Βερνης, άναφέρουν νέα άθροα κρούσματα Βουλγαρικών θηριωδιών εις διάρος των έν Κωνσταντινή, Μιεζήνη, Μεγγαλιχά και σουλτζη Έλλην. πληθυσμών.

ΕΙΣ ΤΟ ΠΡΑΒΙ

Αί αύτις πληροφοροίται θεβατούν ότε εις τό Πράβι οι Βούλγαροι συνέλαβον και άπήγαγον τον Έλληνα Μητροπολίτην, τους ιερείς και άλλους Έλληνας προκρίτους της πόλεως.

Ο ΓΕΡΜΑΝΙΚΟΣ ΤΥΠΟΣ

Ελήφθησιν ειδήσεις καθ' ός οι Γερμανικοί έφημερίδες ζητούν την άποκατάστασιν συνταγματικων θεσμών και την κτάργησιν της Μοναρχίας.

ΤΑ ΤΑΞΕΙΔΙΑ ΕΝΤΟΣ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ

Εν Υπουργικη συμβουλίω συνεζητήθη ή διευκόλυνσις των ταξιδευόντων έντός του Κράτους εκδιδομένων των σχετικών άδειών ταχώς.

ΛΟΓΟΚΡΙΣΙΑ

Ηρχισεν ή προληπτική επί του τύπου λογοκρισία.

15 εις ζημίαν του Συλιανού Χονδρού κατόικου ώπαύτως κτασχεθεισών εις χείρας του.

— Συνελήφθη, ό ίκιοιόκιος Δημ. Μπιτοάκος όστις άπεινάλη εις τό ένταύθα Φρουραρχείον.

ΔΗΛΩΣΙΣ

Η Ιερά Μητρόπολις Μυτιλήνης είσποιεί άπαντας τούς έφημερίους των Κοινοτήτων της Νήσου Λεσβου ως και τας Ιεράς Μονάς Λειμώνος Υψηλού και Πυθαρίου ότι κ.τόπιον τηλεγραφικής διαταγής της Ιεράς Συνόδου της Εκκλησίας της Ελλάδος, όφείλουσι να μνημόνεύσι τό όνόματος του Βασιλέως Αλεξάνδρου άνευ ούδεμιάς προσθήκης ή άφαιρέσεως ως έξης.

Α' Είς τας Ειρηνικάς. Τού Εύσεβεστάτου και Θεοφυλάκτου Βασιλέως ήμών Αλεξάνδρου παντός του Έθνους και του στρατού.

Β' Είς τον Πολυχρονισμόν. Πολυχρόνιον ποιήσαι Κύριος ό Θεός τον Εύσεβεστάτον Βασιλέα ήμών Αλέξανδρον. Κύριε φύλατιε Αύτόν, εις πιλλά έτη, εις πολλά έτη, εις πολλά έτη και

Γ' Είς την Μεγάλην Είσοδον. Τού Εύσεβεστάτου και Θεοφυλάκτου Βασιλέως ήμών Αλεξάνδρου παντός του Έθνους και του στρατού.

Εν Μυτιλήνη τη 23 Ιουλίου 1917

Εκ της Ι. Μητροπόλεως

ΑΝΟΙΚΤΗ ΕΠΙΣΤΟΛΗ

Προς τον κ. Πρόεδρον

της «Παμ. Ενώσεως»

Κατά την σημερινήν λογοδοσίαν σας, μάς έγνωστοποιήσατε ότι ή δεξις του συλλόγου όηρησε διαιτη, φιλόανθρωπος και πολιτική.

Και ως προς την πρώτην μεν ούδεις λόγος, όστις και άποκλειστικός σκοπός της Π. Ε. ήτο το όπιον, ως προς την δευτέραν όμως, την πολιτικήν δηλονότι, ως μάς έπιτραπή να τονίσωμεν ότι άνέκαθεν ή ήμερησία ήμερησία πολιτικά δικαιούται να διαχειρίζηται όπενθύνως τό πολιτικόν μέρος του πολυώνυμου προσφυγικου ζητήματος, από ταύτην δέ και μόνην άναμένει σύμμαχος ό προσφυγικός κόσμος την εκπλήρωσιν των άπέναντι αύτου άναληφθεισών όποχρεώσεων.

Κατά συνέλειαν ή Π. Ε. όφείλει φρονόμεν, να περιορισθή εις την πίστην εφαρμογήν του καταστατικού άδ της, ήτοι: Τήν διείρη και ήθικήν πάντων των προσφύγων όποισήριξιν όά της έξουσεως καταλλήλου εργασίας και πόρων εις τους στεροχόμενους αυτών και την προσήκουσαν ένέργειαν παρά τη Ελληνική Κυβερνήσει προς βελίωσιν της θέσεως των Προσφύγων και προς άνεωτέραν αυτών εν Ελλάδι διαβίωσιν.

Εν Μυτιλήνη τη 23 Ιουλίου 1917

Διατελώ μετ' έξαιρέτου ύπολήψεως

Ηλίας Ηλιόπουλος

Εκ των ίδρυών της «Π. Ε.»

ΚΑΠΕΛΑ ΨΑΘΗΝΑ

πρώτης ποιότητος και τελευταίας μόδας. Τιμάται έκαστον Δρ. 15

ΒΕΛΙΣΣΑΡΙΟΣ

ΑΠΟΛΕΙΚΤΙΚΟΝ

Εν Μυτιλήνη σήμεραν την εικοστήν τέταρτην (24) του μηνός Ιουλίου του χίλιου έννεακοσιοσιού δεκάτου έβδόμου (1917) έτους ήμεραν Δευτέραν και ώραν 11ην π. μ. ό ύποφαινόμενος δικαστικός κλητήρ των έν Μυτιλήνη Πρωτοδικών Π. Κωνσταντίνου τη έγγραφη παραγγελία του κ. Γεωργ Ζάκα πληρεξουσίου δικηγόρου του Εύ. Λο. Αθανασίου κατόικου Πλωμαρίου μετέβην και επέδωκα προς τον κ. Εισαγγελέα των έν Μυτιλήνη Πρωτοδικών δι' τον άγνώστου διμηνής Μουσταφά Ριζά βήην πρώην κάτοικον Βασιλικών την από 24 Ιουλίου 1917 άγαγήν ταύτην κατά του δευτέρου άπευθυνομένην ένόπιον του Πρωτοδικείου Μυτιλήνης, δι' ήν αίτείται να ύποχρωσθή ό έναγόμενος και τω πληρώσει γρου. 5095 ή σρ. 1113 έντόλωσ από τουδε και έως πληρωμής και να καταδικασθή εις τά έξοδα και τέλη διά προσωρινώς έκτελεστικής άποφάσεως. Είς ένδειξιν. Ο λαβών Εισαγγελεύς Α. Σταμόπουλος. Ο κλητήρ Π. Κωνσταντίνου. Ακριβές αντίγραφο. Ο πληρεξ. δικηγόρος Γεώρ. Ζάκας.

όποιους είπεν εις τον ήρωϊκόν Στρατηγόν κ. Ζυμβρακάκην ό Γάλλος στρατηγός κ. Ζερώμ άποτελούν πολύτιμον ύμνον προς τας άρετάς του Έλλ. στρατιώτου, έκείνας ως έξύμνησαν εις τον λόγον του Θρόνου και αύτά τας Βασιλικά χείλη. Ο Έλληνομισμός εινε υπερέφανος δια τον στρατόν του—στρατόν πλήρως άνταποκρινόμενον εις τας Έθνικάς προσδοκίας.

— § —

Η ΕΦΗΜΕΡΙΣ μας μετά χαράς χαίρειται την έκ νέου άνάληψιν των καθήκοντων του άνωτέρου Διοικητού της Χωροφυλακής υπό του έπίμου και γενναίου άντισυνταγματάρχου της Χωροφυλακής κ. Πανουσοπούλου. Η παραμονή ένταύθα του κ. Αντισυνταγματάρχου, υτις ιόσον ταχώς κατέκτησε τας συμπαιθείας αλλά και την πλήρη εκτίμησιν του Λεσβιακού κοινού και δικαίως, άφού εις τας παρ' αύτου ληφθέντα μέτρα όφείλεται ή εκκαθάρισις της ύπαίθρου από τας κακοποιά στοιχεία, άποτελεί την άσφαλεστέρην έγγύησιν δια την έξ δλοκλήρου έμπέδωσιν της Δνμοσίας άσφαλείας έν Λεσβω.

— § —

ΧΘ' Σ λοιπόν τας είπεν εις την Βουλγήν ό κ. Δ Ράλλης ό τέως πρωθυπουργός και σανιδονράτης. Δεδομένου ότι ό κ. Ράλλης μαζί με τας μυαλά του έχει χάσει και την φωνήν του καταλήγομεν εις τό συμπέρασμα ότι ό ίδιος τας είπεν και ό ίδιος τας ήκουσε—έναν τας ήκουσε, όίότι πολύ πιθανόν να έχη χάσει και την άκοήν του. Αλλά τί να είπεν ό κ. Ράλλης; Τι κρίμα να μη τεθή εις τας διαταγας του ό Γερμανικός άσύρματος; Εν τούτοις λέγεται ότι ή σχετική όρροσία της χθές όφείλεται εις την «θερμήν» άγόρευσιν του πρώην Αττικάρχου!

— § —

ΔΟΙΠΟΝ νέα έκατομμύρια στρατού θα παρατάξη ή Αντάντ την προσεχή άνοιξιν. Αρα ό πόλεμος θα βασιάζη. Τι κρίμα; Πόσοι Γερμανικοί έλπίδες πηγαίνουν εις τον έρόντον. Χαίρειται όνειρα του Κάίσερ; Χαίρει ειρήνη! Ορβουάρ πολυποθητος θεά! Αλλά θα σε άπολαύσωμεν τό 1918;

ΛΕΣΒΙΑΚΑ

ΟΙ ΚΑΘΕΝΤΕΣ ΑΝΥΠΟΤΑΚΤΟΙ

Δι' ύπ' αριθ. 36.356 τηλ)κής ήμών διαταγής, κληθέντες άνυπότακτοι θέλουσι προσέλθει εις τας οικεία Παραρτήματα έμπέδων πεζικού.

Εκ τούτων οι διαμείνοντες εις την Παλαιαν Ελλάδα θέλουσι προσέλθει εις την ένταύθα Αστυνομικήν Διεύθυνσιν έντός της τασσομένης προθεσμίας μερίμνη ή: όποιος ν' άποσταλώη εις τας άνωτέρω παραρτήματα.»

Υπουργός ΕΛ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ

ΕΦΘΑΣΑΝ

ΠΑΤΑΤΑΙ ΚΑΙ ΡΙΖΙΑ

Δι' ίασηφόρων άρχιθέντων εις τον λιμένα μς έκουλοθησαν άρκετα ποσότητες πατατών και όζυξης.

ΚΑΘΑΓΙΑΣΜΟΣ

ΝΕΩΝ ΓΡΑΦΕΙΩΝ ΠΕΡΙΘΑΛΨΕΩΣ

Συντελεσθείσης της μεταφοράς των Γραφείων της επί της Περιθάλψεως των Προσφύγων Κεντρικής Επιτροπής εις τό κτίριον του πρώην Γενρικού Παρθενάγωγείου, έγένητο χθές την πρωίαν ό καθ' ύγιασμός αυτού παρισταμένου του Διευθυντού κ. Κ. Τριανταφυλλίδου κα' όλων των ύπαλλήλων ως και πολλών έγκριτων προσώπων. Τόν άγιασμόν έτέλεσεν ό πανοσιολογ. άρχιμανέρτης κ. Εδάγγελος Ε. Κελλυβάς, όστις και έξεφώνησε κατάλληλον τη περιστάσει λόγον. εις τον όποϊόν άπήντησε δεόντως ό Διευθυντής των γραφείων κ. Τριανταφυλλίδης.

ΑΣΤΙΝΟΜ. ΔΕΔΙΤΙΟΝ

Συνελήφθη χθές ό Χριστόφορος Τσολλάκης κάτοικος Μολύβου επί κλοπή δού

ΠΟΛΕΜΙΚΑ ΔΙΗΓΗΜΑΤΑ

ΤΟ ΠΑΡΑΠΟΝΟ ΤΟΥ

Χαιρετήθηκαν με την οικειότητα που γενάει η ζωή της εκστρατείας και κάθισαν στην πεδιάδα, κάτω από μια ξερή ουκιά.

«Κάποτε να ποδμε τα βράσά μας.—Ηλπεν ο Νικολής.

Ο Γιώργης ξαπλώθηκεν άμέσως στα ξερά χόρτα κι' ελεπε οά ν' άπεκρίνεται οιά λόγια του συνοδύλου του :

«Θέ μ' και ο' ευχοριτωά. Θα ζεσταθώ τό κοκαλάκι μ' σήμερις.

Πράγματι. Ο ήλιος έλαμπε σιδ στερέωμα κ' η γαλήνη της άμοσφαιρας ξαπλώνοιανε ο' όλη την πεδιάδα. Ήταν από κείνες της χειμωνιάτικης ημέρες που μριζούν άνοιξι κι' ο άγροδίαυος κορυδαλός χαμηλοπειάει σε' άρμάνια.

Πρός άνατολάς, άπάνου ο' ά δρωμάτια άκούγονταν άναγαλιασμοί. Ήταν πουλιά που κελιάδοσαν μέσα οιά κλαδιά κι' έμοιαζε τό άσμα τους τό φλοΐτοβο του φλυόρου ποταμού.

«Μίλει λοιπόν!—Έλεπε έξαφνα ο Γιώργης σιδ ούνηροφό του.

Αδιδός, άνακαθησίδος πλάι σιδ ούνηροφό του, κύταζε την πεδιάδα.

«Δοε με κι' άπεθύμησα. τό σπιτι μου.—Έλεπε.—Μέρες τόρα, μήνες τόρα : ώφρα, κολι τ' άποθύμησα. Καί δε λαβαίνω γραμμά τους. Καί δε ξέρω τί γένονται. Καί τό μικρό μ' άδέρφι ήσαν άνήμπορο.

Ο Γιώργης, άδιάφορος, χαμνήθηκε κ' έλεπε :

«Πείρασα.....

Ο Νικολής τότε πειράχθηκε κι' άνακάθησε κι' αιδός :

«Νά πέτρες και φάε. Ολημερις τό φαί έχεις σιδ του σου. Δέ ο' άσα μιά φορά να πής και ού σάν άνιρας και ζενιμεμένος: Τί να γένεται η μινούλα μ' η φιωχή!.....

Σιδ πρόσωπο του Γιώργη άνέβηκε μιά κοκιλία. Έλαπε ν' άτενιζή ού σ' ούνηροφό του. Τόν άφ' ερώφωρε κάποια βουτιά σκέψη. Έπερνε χαλίγια και τό έξεσφενδόνιζε μέσα οιά χορτάρια οά νάθελε να δώξη τόν έφίλιη του δπως τό χαλίγια. Υοιγα ξαπλώθηκε οιά ξερά χορτάρια, τράβηξε τό ηληκίο του τσά οιά μάνια, τώως για να προφυλαχθή από τόν ήλιο, κ' έλεπε :

«Μή μου χαλάς την κευδιά πρωί — πρωί.

Κι' επεράτησε οιοπή

Μέ λίγο, ο Νικολής, ξαπόρησε να μιλή—τώως για την ευχαίσιση κι' άκούη της ένδουμής του οκέγεις — κι' έλεγε :

«Ήτανε τό μικρό μ' άδέρφι άνήμπ οό. Έλιμοιεν έξ άδέφια και τό πιο μικρό έλεγε ένηά χρονώ. Καί σάν έρευνα, έχενε τρείς μέρες άρωστο οιδ σιδώμα: Έχενε φάει άγορνα πεπόνια. Τούκρινε πάντα ήμέρα ή μάνα του, κι' αιδό έξακολούθη να τραη τό σιορτιάρικα πεπόνια. Έχενε εν έρπει ο γιατρός κι' έλεε να πάρει φάρμακα.

Έπερνε να μάου γώ για να τό φέω δνας με δ έταξαν να φύω για τόν πόιεμο. Εφου άμέσως κι' άμέσως άναχωρήσαμε. Ουδέ ξέρω τί γένονται — μουδέ γεάμα-έλαβο!»

Σιγάφη πδός τό Γιώργη, οά να περιμενε να λάβη μίαν άπάντησιν κι' άνεσκήρησε :

«Τό Γιώργη!—Έλεπε.—Τί έεις;

Τό οίηφρος του Γιώργη άνεάλετο και οί λυγμοί οιοματούσαν οιδ λαϊμό του. Θάλεγε κανείς πδς προσπαθοσε να τούς πνιγή για να μνη έβγουν ουδέ οιού Θεού την άκοή.

Ο Νικολής άπλωσε τό χέρι, του σήκωσε τό ηληκίο του και, βλέποντας τό δάκρυα να τρέχουνε οιά μάγουλά του, έκαμε τό σιασρό του δυό φορές κ' έλεπε :

«Θέ μ' και φύλας. Τι έεις και κλαίς καλά καθούμεις;

Ο Γιώργης δέν άποκρίθηκε. Τόρα, χωρίς να προσπαθή καθόλου να κρυφίη, εκλαίγε οδν τό μικρό παιδί. Τά μάτια του ήταν κορφαμένα πδός του βουτού τη κορυφή δπου ένα σγγεφο πλασπίαν και φαινοταν οιά δένδρα μέρα.

«Ρε τί έεις Γιώργη και παθαίνεις; Ξαναπέπεν ο Νικολής.

«Α ναός να ο' δώσω τό δικό μου τό ψωμί. Μή κανεις έτσι και σήμερα Κυριακή μέρα ήνε κακό! Πίρε τό δικό μου τό ψωμί, άφου πνάς. Εγώ δέν πνάω! Πάρε το!

Έχεν άνοιξει τό οάμο του και του προσέφερον ένα κομάτι μελωπό ψωμί. Αδιδός, τ' άπώθησεν ήήμα κι' άνασκήρησε.

«Θέ μ' και φύλας, καλά καθούμεις.— Έλεπε και πάλε ο Νικολής. Πλησίασε τό φίλο της, εκστρατείας, τότε κύταξε καλά οιά μάτια και άκέφθηκε δυό στιγμές, ύστερα έσκαψε οτ' αδ τί του και του μίλησε λόγια άδερφικά. Κι' έλεγαν τά λόγια του :

«Τί έεις άδερφάκι μου και κλαίς; Εμένα να τό πής. Ποιός ξέρει κι' ά δε μπωρώ έγώ να σε βοηθήρω οιδ μερικά σου. Θες λεφτά; Εχω άκόμα. Τί σήμερις να τό φάω, τί αυριο... Ο, τι θές να μου τό πής; κι' έει ο Θεός.

Ο Γιώργης τότε άποκρίθηκε :

«Δέ θέλω τίποτες. Δέν ποθώ τίποτες. Πεδύμησα και γώ τή μάνα μου.

Ο Νικολής πηρο-θάρος.

«Και κανεις έτσι; Πόσονοι εινε μοκρυά άπ' τής μανάδες τους. Καί γώ είμαι μακρυά απο τή μάνα μ'. Κι' αν σιανοχωρεύομαι, γιατι δέν πέρω γραμμα να μάδω για τό παιδί που ήσανε άνήμπορο.

Μά κι' αν πέθανε, Θεός σχαρέσει το. Μία και γίνη έγινε. Δέ πρόπει να κλαίω γώ οά φταμνητικό. Αχουμάσου κι' έχω δικη. Εει ο Θεός. Τή μάνα σου θα τήνε ιδής με τό καλό...

Ο Γιώργης πάλιν άπ. κρήθηκε :

«Θά ιδούνε μάνα δσοινοι τήν έγινε. Εγώ που να τήνε βρω;

«Γιατί άδέρφι μ' Μπα; και πέθανε και τή θυμήθηκε;

Αυτός, εχεν άνοιξει τό στόμα για να δόση έξηγήσεις τώως κι' έξαφνα άκούστηκε γοργή ή σάλπιγγα του λόχου που κελούσε οιά όπλα τούς όπλίτες. Πειάπιθαν κ' οί δυό κ' άφου έρξαν γοργή ματιά σιτη πεδιάδα, για ν' αναληφθούν περι τίνος πρόκειτα, έτρεξαν μέσα από τά χωράφια κι' έφθασάν οιά άχυρόματα.

Ολοι του λόχου οί όπλίται ήσανε σιτη γραμή. Πήρανε κι' αιδού τα όπλα τους και κυκλαθαν τή θέση τους.

Οί αξιωματικοί περιεφέροντο εδω κι' έκει, με σπουδή κι' εδιδαν διαταγες. Οί έχθροί εχ.ν κάμει άπροδοκήη έμφάτι.

Εχεν καταλάβει τά βουτιά του βορέ κι' όποιος εχε καλά μάτια έβλεπε γραμμές ολόκληρες στρατού να κινούνται άπανά σιτη ράχες και να κατασκευάζουν άχυρόματα.

(Ακοουβει)

Ημερήσιος περιληπτικη

Εταναληπτικού προγράμματος πλειστηριασμού. Αύξων αριθμ. 2784. Ο Συμβολαιογράφος και κάτοικος Πλωμαρίου Δημήτριος Π. Σαλάς δηλοποιού οι έπιστολές του Αποστόλου Χατζη Χριστόφο κηρματεμόρου κατοίκου Μυτιλήνης έαδοχός τών δικαιοματων του Ιωάννου Δ. Τσανακαλιώτου εξαγορηλάστου κατοίκου Μιτιλήνης δικαιουμένου λαμβάνειν παρά του Παντελή Γ. Μουτζούση κηρματίου κατοίκου Μιτιλήνης δυνάμει του έπιτελεσθ ύ άπογράφου του ύπ' αριθμ. χιλία έννεακόσια δέκα έξ συμβολίου του Συμβολαιογράφου και κατοίκου Μυτιλήνης Δημητρου Ρ. Πουλάκου 1) δι' κεφάλαιον δραχμ. μ. δ. δύο χιλιάδας 2) δια τώκους αυτών πδός έξ τοις έκατόν έτησίως από τής δεκάτης Οκτωβρίου χιλία έννεακόσια δέκα έξ μέχοι τής πρώτης Νοεμβρίου ίδιου έτους δραχ. έπίτα και 3) δι' άπόγραφον, άντίγραφον, έπιταγήν και συμβολήν έπιτελέσεως δραχ. εχ.αι και μίαν ήτοι εν δλω δραχμ. δύο χιλιάδας έξοσι οκτώ και τας έντόκως μέχοις έξοφλήσεως από τής πρώτης Νοεμβρίου ένεστ. έτους έπιταγής μέχοις έξοφλήσεως έξετέθησαν εις άναγκαστικόν πλειστηριασμόν τά εν τή ύπ' αριθμ. χιλία δικαία να πενήκοντα έξ τής δεκάτης έννάτης και εικοστής πρώτης Νοεμβρίου του έτους χιλία έννεακόσια δέκα έξ εκτίσεως κατάσεσεως του δικαστικού κλητήρος Π. Μαϊδώνη λεπτομερές περιγραφόμενα ά-έ-ηρα κτήματα του όφειλέτη Παντελή Μουτζούση επί τή βάσει τής δ ποίης συνεισχύθη κηρματήν δπό του ίδιου κλητήρος και τό έαλ τοις ύπ' αριθμ. χιλία διακόσια έξήκοντα έξ τής πρώτης δεκεμβρίου χιλία έννεακόσια δέκα έξ πρόγραμμα άναγκαστικού πλειστηριασμού εν φ' έσπύοιη ύι ο πλειστηριασμός τών περι οδ δ λόγος κηρματων έπρόκειτο να ένεργηθή την όγδόην Ιανουαρίου χιλία έννεακόσια δέκα έπίτα ήμέραν Κυριακήν εν Πλωμαρίω και εν τή κεντρική άγορά τόπω συνήθει τών δημοπρασιών ένώπιον έμού ως επί του πλειστηριασμού επί τή βάσει δλων τούτων συνεισχύθη ύπ' έποδ ή ύπ' αριθμ. δύο χιλιάδες τριακόσια εφδ-

μήκοντα έπίτα πρσείς περιληπτικη προγράμματος άναγκαστικού πλειστηριασμού ής άντίγραφον έδημοσιεύθη ή έπιμελέη μου εις τά ύπ' αριθμ. έκατόν εν ενήντα τής δεκάτης έννάτης Δεκεμβρίου χιλία έννεακόσια δέκα έξ και έκατόν έννεήκοντα έπίτα τής εικοστής έβδόμης Δεκεμβρίου του έτους χιλία έννεακόσια δέκα έξ και διακόσια δύο τής πρώτης Ιανουαρίου του έτους χιλία έννεακόσια δέκα έπίτα τρία φύλλα τής εν Μυτιλήνη εκδομένης ήμερησίως έφημερίδας «Κήρυξ».

Επειδή όμως ο διαληφθείς πλειστηριασμός άνεστάλη κατόπιν επί έξόμηνον διά τής ύπ' αριθμ. διακόσια έξήκοντα δύο τής εικοστής έννάτης Δεκεμβρίου του έτους χιλία έννεακόσια δέκα έξ πράσεως του Προέδρου τών εν Μυτιλήνη Πρωτοδικών τής προθεσμίας ταύτης τής άναστολής άρχομένης από τής εικοστής έννάτης Δεκεμβρίου χιλία έννεακόσια δέκα έξ και ληγούσης την εικοστήν όγδόην Ιουνίου του έτους χιλία έννεακόσια δέκα έπίτα και έπειδή ούτω ή προθεσμία αυτή τής άναστολής έληξεν άπρακτος έδόθη νέα έ-τολή πδός επανάληψιν υπό τήν έπαιστικό λόγος πλειστηριασμού. Επομένως επαναλαμβάνομεν τουτου επί τή βάσει συντάσεως νέου προγράμματος ύπ' αριθμ. χιλία πεντακόσια έξοσι δύο του τρέχοντος έτους ύπό του ίδιου κλητήρος τών εν Μυτιλήνη Πρωτοδικών Π. Μαϊδώνη επαναληπτικού θέλονσιν εκτεθή εις άναγκαστικόν πλειστηριασμόν ένώπιόν μου ή του νομίμου άναληρωτού μου την τριακοσισήν Ιουλίου του έτους χιλία έννεακόσια δέκα έπίτα ήμρον Κυριακήν από τής δεκάτης μέχοι τής δωδεκάτης ώρας τής μεσημβρίας εν Ποταμώ του δήμου Πλωμαρίου και παρά την πλατείαν τής κεντρικής άγοράς; έμπροσθεν του καφενείου Αδωνασιάδειου συνήθει τόπω τών πλειστηριασμών τά δια τής άνωτέρω ύπ' αριθμ. χιλία διακόσια πενήκοντα έξ τής δεκάτης έννάτης και εικοστής πρώτης Νοεμβρίου του έτους χιλία έννεακόσια δέκα έξ έ-θέσεως άναγκαστικής κατασεσεως του ίδιου κλητήρος Π. Μαϊδώνη κατασεσθέντα άνινητα κήματα του προαναφερθέντος όφειλέτου Παντελή Γ. Μουτζούση οά τά έξήγηται: 1) μιά οκία του κηρματή εν τώ χωρίω Μέγα Χωρίον του Δήμου Πλωμαρίου κατά την οιοκίαν Παναγία μετά του κηρματίου τής εκάσεως πησον τεκτονικών τετραγωνικών τεσερακόσια οά ώ έντός του οπ του ύπ' αριθμ. μ. δ. μ. άμυγδαλέα έχουσα πρόσωπον εκ πησον τεκτον. 6 και ήμισείας βάθος δ' εκ πησον τεκτον. 5 και ήμισείας και ύψος από τής έπιφανείας τής μεσημβρίας οδοού και οη εκ του πρόσωπου μέχοι τής κορυφής τής σήμερις πη. τεκ. έπίτα και άποτελουμένη εκ μιάς όροφής; χορηγημένης δωματίου και μαγειρείου και σινιεύουσα γύρωθεν με δρόμους και οίκια Μαργουδι Παρροδής και Παρροδής, Καρχαίτης και έκτερηθείτα παρά τών εκτεμητών Παναγ. Μαστρογεωργίου και Δούκα Γ. Β. υαλλά άντι δραχμ.ών έξακοσίων 2) Μία άμπελος μετά περιβόλου κηρμένη εις θέτιν Ρίστες του δήμου Πλωμαρίου περιτειχομένη γύρωθεν διά τόχου εκ λιθών εκτίσεως δύο ώ; έγγυσια στερματάν μετά τών εν αυτ ή ευδοκονέων δέκα πέντε δυμασκηθεν τών άμυγδαλέων, μιά; πέντες, δέκα άπληδών, οιδω συ τών, δέκα έλαιόδένδρων πέντε τριανταφυλιών και πεντακοσίων δέκα κηρματων και συνορεύουσα γύρωθεν με δρόμον και όμοίως Ερη. Παπουτσάη και Ιωάννη Βερεβέη και Δούκα Ανδρονίκου και έκτεμηθείτα παρά τών άνωτέρω εκτεμητών άντι δραχ. πεντακοσίων έξόκοντα έξ 3) Εν κηρμάτων εις θέσιν Πλατιστήν του αυτου δήμου εκτίσεως ήμισως ώ; έγγυσια στερματός μετά τών εν αυτ ή καρδιών και 8 λεύκων, έννεά κυματιών και μιάς κυδωνιάς συνορεύον δε γύρωθεν με όμοια Κωνστ. Εδστο. Μαργαγγέλη όφανών Γ. Καρβάνη και με λαγκάδιον και έκτεμηθέν άντι δραχμ.ών έξ 4) Εν έλαιοκρημα εις θέσιν Φιλία του ίδιου δήμου εκτίσεως πη. τεκ. τετραγ. εις οι περιέρον δύο έλαιόδένδρα και μίαν άμυγδαλέαν ου ορεύον δε γύρωθεν με όμοια Δημητρίου πολίου και έκτεμηθέν άντι δραχμ.ών τετακόσια έξ 5) Έτερον έλαιοκρημα εις θέσιν Μισοχλοδή του ίδιου δήμου εκτίσεως δικαστικόν ώ; έγγυσια πησον τεκ. τετραγ. περιέρον δε δέ δέκα έπίτα έλαιόδένδρα δύο άγρωείας και εν μαύλι και συνορεύον γύρωθεν με βράχους και άγροτικόν δρόμον και με όμοια Αντ. Πουτούλη και κηρμονόμων Κ. Βετούλου και Ι. Ζαλοφάη και έκτεμηθεν άντι δραχμ. έκατόν έννεήκοντα οκτώ. 6) Έτερον έλαιοκρημα εκτίσεως ώ; έγγυσια δικαστικόν πησον τεκ. τετραγ. κηρμεν εις θέσιν Λέβρον του ίδιου δήμου περιέρον δώδεκα έλαιόδένδρα και συνορεύον γύρωθεν με δ-

μοια Γ. Έντισα και Δημήτρ. Χριστέλη και με δρόμον άγροτικόν και έκτεμηθέν άντι δραχμ. έκατόν όγδόσια οκτώ. Η πρώτη προσφορά ώ; τση ώ; έξή: 1) Επί τής οίκιας δρ. διακόσια 2) επί τής άμπελου δρ. έκατόν όγδόσια οκτώ και μισή 3) επί του κηρμού δρ. 17 οσι πέντε και μισή 4) Επί του έλαιοκρημα του του τεσσάρου κηρματος δρ. δώδεκα 5) Επί του Μισοχλοδή δρ. έξήκοντα έξ και 6) Επί του έλαιου δρ. έξήκοντα τρεί; ήτοι επί δλων τό ι τών τής έκτεμηθείσης αξία των. Η κατασεσεως γνήστοι εις τό τά πλείονα προσφέροντα συμφώνως τώ νόμο άποχεσόμενον να κατοθήση τό εκπλειστηριασμο τώ μετρητό; εις τό Δημόσιον Ταμείο. Τό φρεγγυον των πλεισδοτών εινε τής άπολύτου κηρσεως μου. Εγένετο ή παρούσα εν Πλωμαρίω και εν τώ συμβολαιογραφείω μου κηρμ.ω ένιαδύνα εν τώ έπι τής οδοού άγοράς Πλατίου μαγαζιω τών κληρονόμων Δ. Τροϊση σήμερον την δεκάτην Ιουλίου ή ή εν Δευτεράν τή έτος χιλία έννεακόσια δέκα έπίτα. Ο Συμβολαιογράφος Πλωμαρίου Δημήτριος Π. Σαλάς. «Τ. Σ. Ακριβες άντίγραφον Πλωμαρίο αθήμερον. Ο Συμβολαιογράφος Πλωμαρίου Δημήτριος Π. Σαλάς.

Αριθ. 494 ΑΠΟΔΕΙΚΤΙΚΟΝ

Εν Μυτιλήνη σήμερον την εικοστήν πρώτην (21) του μηνός Ιουλίου του χιλιοστού έννεακοσιστου έκατόν έβδόμου (1917) έτους, ήμέρ. Παρασκευήν και ώραν 4ην μ. μ. δ' όπαφαινόμενος δικαστικός κλητήρ τών εν Μυτιλήνη Πρωτοδικών Θεόδωρος Β. Βέρβας τή έγγραφω παραγγελλία του κ. Νικολάου Ζαγκάκη Διοικητού τής εν Μυτιλήνη έδρευούσης Γεωργικής Τραπέζης Νήσων Αίγαίου εκπροσωπούμενης παρ' αυτου κατοίκου Μυτιλήνης, μετρήν και έπέδωκα πδός τόν κ. Εισαγγελέα τών εν Μυτιλήνη Πρωτοδικών, δια τόν άγνώστου διαμονής Αλη δέη τόν του Μουσσοφά κάτοικ. πρφην Π. Πολυχίτου την από 20 Ιουλ. έ. έ. πρόσκληση του πρώτου κατά του δευτέρου, δι' ής καλεί αυτόν, έπω; εν δ; προθεσμίας 8 ήμερών από σήμερον προσέλη εις τά γραφεία τής Γεωργ. Τραπέζης και έξοφλήση τό χρέος του σαρκεύόμενον επί του ύπ' αριθμ. 2072 συμβολαίου του Συμβ. λαογράφου του οθωμανικού Πρωτοδικείου Πλωμαρίου άνερχόμενον εις δραχμ.άς 77.95 έξ ών δραχ. 40 κεφάλαια, και δραχ. 31.95 τόκοι μέχοι τής 31ης Δεκεμβρίου 1916. Άλλως θέλει προέη εις τήν άναγκαστικήν εισπράξιν τών άνωτέρω ποσών κατά τάς διατάξεις του Νόμου ΦΚΣΤ'. Καί εις ένδειξιν. Ο λαβών Εισαγγελέης (Γ.Σ.) Α. Σταμόπουλος, δ Δικ. Κλητήρ Θ. Β. Βέρβας. Τό παρ εν δημοσιεύθη διά τής ένταυθ. εκδομένης έφημερίδας «Κήρυξ» Μυτιλήνη αθήμερον. Ο Εισαγγελέης (Γ.Σ.) Α. Σταμόπουλος. Ακριβες άντίγραφον. Εν Μυτιλήνη αθήμερον. δ Δικ. Κλητήρ Θ. Β. Βέρβας.

Αριθ. 495 ΑΠΟΔΕΙΚΤΙΚΟΝ

Εν Μυτιλήνη σήμερον την εικοστήν πρώτην (21) του μηνός Ιουλίου του χιλιοστού έννεακοσιστου δεκάτου έβδόμου (1917) έτους, ήμέραν Παρασκευήν και ώραν 4ην μ. μ. δ' όπαφαινόμενος δικαστικός κλητήρ τών εν Μυτιλήνη Πρωτοδικών Θεόδωρος Β. Βέρβας τή έγγραφω παραγγελλία του κ. Νικολάου Ζαγκάκη Διοικητού τής εν Μυτιλήνη έδρευούσης Γεωργικής Τραπέζης Νήσων Αίγαίου εκπροσωπούμενης παρ' αυτου κατοίκου Μυτιλήνης μετρήν και έπέδωκα εις τόν κ. Εισαγγελέα τών εν Μυτιλήνη Ηρωτοδικών δια τόν άγνώστου διαμονής όφειλέτην Αλη Μπεκτιν Χατζη Ριζα δέην, κάτοικον πρφην Πελυχνίτου την από τής 17ης Ιουλίου ένεστ έτους πρόσκλησιν του πρώτου κατά τής δευτέρου, δι' ής καλεί αυτόν έπω; έντός προθεσμίας οκτώ (8) ήμερών από σήμερον προσέλη εις τά Γραφεία τής Γεωργικής Τραπέζης και έξοφλήση τό χρέος του τού σαρκεύόμενον επί του ύπ' αριθμ. 1955 συμβολαίου του Συμβολαιογράφου του οθωμανικού Πρωτοδικείου Πλωμαρίου άνερχόμενον εις δραχ. 968.34, έξ ών δραχ. 487 κεφάλαιον και δραχ. 381.30 τόκοι μέχοι τής 31ης Δεκεμβρίου 1916. Άλλως θέλει προέη εις τήν άναγκαστικήν εισπράξιν τών άνωτέρω ποσών κατά τάς διατάξεις του Νόμου ΦΚΣΤ'. Καί εις ένδειξιν. Ο λαβών Εισαγγελέης (Γ.Σ.) Α. Σταμόπουλος, δ Δικ. Κλητήρ Θ. Β. Βέρβας. Τό παρ εν δημοσιεύθη διά τής ένταυθ. εκδομένης έφημερίδας «Κήρυξ». Εν Μυτιλήνη αθήμερον. Ο Εισαγγελέης (Γ.Σ.) Α. Σταμόπουλος. Ακριβες άντίγραφον. Εν Μυτιλήνη αθήμερον. δ Δικ. Κλητήρ Θ. Β. Βέρβας.